

Så jeg vil gerne spørge: Hvor lang tid gik der, fra de høringsberettigede fik lovforslaget, og til høringsproceduren sluttede? Hvor mange dage er der gået, når man oven i købet ikke har svaret på de konsekvensberegninger, der er bedt om den 30. marts? Er der ikke noget i vejen med demokratiet i forhold til denne sagsbehandling?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Ministeren sagde, at vi havde bygget et hus, og at det så flot ud, og at det ikke skulle væltes, og det synes vi heller ikke det skal, for vi er jo blevet enige i forligskredsen, men huset er jo ikke bygget endnu. Men hele konstruktionen er i hovedtrækkene klar på papiret, og så kommer der altså nogle, der siger: Hov, vi har planlagt at bygge en lille smule inde på naboens grund!

Det er altså i strid med vedtægterne eller oversat til virkeligheden: Det er i strid med grundlovens § 73. Og det er jo ikke bare en eller anden tilfældig, der siger sådan, men elværksbranchen, så det synes vi skal undersøges nøje, og det har vi bedt ministeren om, og han har også sagt: Jamen så får jeg Kammeradvokaten til at se på det. Men så kommer der et brev tilbage fra Kammeradvokaten, hvori der står, at det ville virke mindre heldigt, hvis han skulle fremkomme med en vurdering af Justitsministeriets papirer, for han er faktisk part i sagen, fordi han jo har rådgivet ministeriet hele vejen igennem.

Så er det da klart, at ministeren, når vi nu beder om det, må få en anden instans, en uvildig, juridisk forstandig instans, til at komme med et papir, der ligesom kan forsikre os, at vi kan være trygge ved, at det her er i overensstemmelse med grundloven.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det falder mig selvfølgelig lidt for brystet med hensyn til hele omdrejningspunktet for denne energireform, at netop ministeren nu begynder at tale om, at et bestemt parti har et særligt ansvar for den politiske aftale, for jeg håber og tror da på, at det, vi taler om her, er, at der er en politisk aftale, som vi har et fælles ansvar for, og at ministeren lige så vel som de partier, ministeren måtte tænke på, har et ansvar for, at de her problemer bliver løst.

Det har jo fra starten været således i kredsen – og det har vi sat pris på – at har man nogle

problemer i relation til den politiske aftale, jamen så må man tage fat i sine forligspartier, og så må man sige: Hvordan får vi løst det her problem?

Sådan har det været lagt op fra starten, og sådan forventer jeg selvfølgelig at det skal fortsætte.

Så det er ikke et enkelt parti, der har et særligt ansvar. Det er et fælles ansvar blandt forligspartierne, hvis der er ting, der ikke kører, som ministeren havde tænkt sig.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten vil selvfølgelig gerne fastholde sin kritik af denne energireform, men jeg kan love ministeren for, at vi sandelig ikke vil gå sure hjem, men selvfølgelig vil komme med en masse konstruktive forslag til, hvordan der kan sikres endnu mere decentral kraftvarme i Danmark, og hvordan det kan sikres, at langt flere solceller vinder udbredelse, f.eks. ved, at de tyske erfaringer overføres til Danmark og gøres endnu stærkere og bedre. Men nok om det.

Så kan jeg forstå, at vi skal have afklaringen af § 4 og § 7 rent skriftligt, men hvis ministeren har lyst til at svare på det nu, er han da velkommen til det. Og jeg synes altså fortsat, det vil være interessant at høre, hvor meget det egentlig er, der i § 4 er undtaget fra CO₂-regnskab.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Til hr. Søren Kolstrup:

De små, decentrale kraftvarmeværker blev i sin tid skabt for at mindske udslippet af CO₂, og vi synes, det er rigtigt af enkelhedsgrunde at undtage dem fra kvoter, ellers kan det blive et meget, meget kompliceret regnestykke. Men hvor meget det betyder, har jeg ikke svaret på her, og det var selvfølgelig også derfor, jeg ikke gav det nu, men jeg vil meget gerne bidrage med det til Det Energipolitiske Udvalg.

Hvad angår § 7, er det en nødretsbestemmelse og ikke en generel undtagelse fra reglerne, og dér kan vi jo altid diskutere, om den er rigtigt formuleret eller ej, men det er altså en nødretsbestemmelse, en force majeurebestemmelse, der er i § 7.

Hr. Peter Hansen-Nord har fuldstændig ret i sin beskrivelse af, hvordan vi arbejder: Det er sådan, vi arbejder, og det er også sådan, vi vil løse det problem, jeg nævnte før. Og dér må alle have en fælles interesse i, at den målsætning, vi